

อ่านด้วยกันตั้งแต่ ลูคา 10:25-37

Luke 10:25-37

(ลูคา 10:25) ดูเถิด มีนักพระราชบัญญัติคนหนึ่งยืนขึ้น

ทดลองพระองค์ทูลถามว่า "อาจารย์เจ้าข้า ข้าพเจ้า
จะต้องทำประการใดเพื่อจะได้ชีวิตนิรันดร์เป็นมรดก"

(ลูคา 10:26) พระองค์ตรัสตอบเขาว่า "ใน

พระราชบัญญัติมีคำเขียนว่าอย่างไร ท่านได้อ่านเข้าใจ
อย่างไร"

(ลูคา 10:27) เขาทูลตอบว่า "จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้

เป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจของเจ้า ด้วย

สุดกำลังและสิ้นสุดความคิดของเจ้า และจงรักเพื่อนบ้าน

เหมือนรักตนเอง"

(Luk 10:27) And he answering said, **Thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy strength, and with all thy mind; and thy neighbour as thyself.**

(ลูคา 10:28) พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า "ท่านตอบถูกแล้ว จงกระทำอย่างนั้นแล้วท่านจะได้ชีวิต"

(ให้รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง)

(love your neighbour as yourself)

(เลวีนิติ 18:5) เพราะฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจึงต้องรักษากฎเกณฑ์ของเรา และคำตัดสินของเรา ด้วยการกระทำตามนั้นแหละ มนุษย์จึงจะมีชีวิตอยู่ได้ เราคือพระเยโฮวาห์

(เอเสเคียล 20:11) เราให้กฎเกณฑ์ของเราแก่เขา และสำแดงคำตัดสินของเราให้เขารู้ ซึ่งถ้ามนุษย์ได้รักษาไว้ก็จะดำรงชีวิตอยู่ได้

สรุป จะมีชีวิตนิรันดร์ได้ ต้องทำตามบัญญัติรัก

1. จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุด
จิตสุดใจของเจ้า ด้วยสุดกำลังและสิ้นสุดความคิดของ
เจ้า

2. และจงรักเพื่อนบ้าน

เหมือนรักตนเอง"

(ลูกา 10:29) แต่คนนั้น^๕ปรารถนาจะแก้ตัวจึงทูลพระ
เยซูว่า "แล้วใครเป็นเพื่อนบ้านของข้าพเจ้า"

(Luk 10:29) ...And who is my neighbour?

เขาคิดว่าข้อแรก-รักพระเจ้า^๕นั้นไม่มีปัญหา แต่การจะรัก
เพื่อนบ้าน^๕นั้น เขาต้องรู้ว่าใครคือเพื่อนบ้านของเขา

คำถาม ใครเป็นเพื่อนบ้านคนนั้นที่จะต้องรักเหมือนรักตัวเองของนักพระราชบัญญัติคนนั้น?

พระเยซูไม่ตอบตรงๆ แต่ยกตัวอย่างให้เห็น

(ลูกา 10:30) พระเยซูตรัสตอบว่า "มีชายคนหนึ่งลงไป

จากกรุงเยรูซาเล็มจะไปยังเมืองเยรีโคและเขาถูกพวก

โจรปล้น โจรนั้นได้แย่งชิงเสื้อผ้าของเขาและทุบตี แล้ว

ก็ละทิ้งเขาไว้เกือบจะตายแล้ว

(Luk 10:30) And Jesus answering said, A certain

man went down from Jerusalem(peace city) to

Jericho(curse city Jos. 6.26), and fell among

thieves(satan), which stripped him of his raiment,

and wounded *him*, and departed, leaving *him* half

dead.

ชายคนหนึ่ง = พระเยซูกำลังยกตัวอย่างถึงนักถือตามกฏ
ศาสนา(นักพระราชบัญญัติ) ซึ่งหมายถึงตัวคนนั่นเอง
ก่อนจะมีผู้ถือตามกฏศาสนา เราต้องมาดูว่าศาสนาเริ่ม
มาจากไหน

กำเนิดศาสนา

ศาสนาเกิดขึ้นครั้งแรกในสวนเอเดน

(ปฐมก. 2:9)....พระเจ้าทรงให้....มีต้นไม้แห่งชีวิตอยู่

ท่ามกลางสวนด้วย และมีต้นไม้แห่งความรู้ดีและรู้ชั่ว

(ปฐมก. 2:15-17)ทรงนำมนุษย์ไปอยู่ในสวนเอเดนให้

ทำและรักษาสวน พระเยโฮวาห์พระเจ้าจึงทรงมีพระ

ดำรัสสั่งมนุษย์นั้นว่า "บรรดาต้นไม้ทุกอย่างในสวนเจ้า

กินได้ทั้งหมด(รวมทั้งต้นไม้แห่งชีวิตด้วย) แต่ต้นไม้แห่ง

ความรู้ดีและรู้ชั่ว เจ้าอย่ากินผลจากต้นนั้นเป็นอันขาด
เพราะว่าเจ้ากินในวันใด เจ้าจะตายแน่ในวันนั้น"

(Gen 3:1) งูนั้นเป็นสัตว์ที่ฉลาดกว่าบรรดาสัตว์ในทุ่ง
นาซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงสร้างไว้ มันกล่าวแก่
หญิงนั้นว่า "จริงหรือที่พระเจ้าตรัสว่า `เจ้าอย่ากินผล
จากต้นไม้อะไรทุกชนิดในสวนนี้"

(มารทำให้สงสัยในพระวาทะพระเจ้าก่อนเป็นอันดับแรก)

(Gen 3:2-3) หญิงนั้นจึงกล่าวแก่งูว่า "ผลของต้นไม้อะไร
ชนิดต่างๆในสวนนี้เรากินได้ แต่ผลของต้นไม้อันหนึ่ง
ซึ่งอยู่ท่ามกลางสวน พระเจ้าตรัสว่า `เจ้าอย่ากินหรือแตะ
ต้องมัน มิฉะนั้นเจ้าจะตาย'

(เอวาเริ่มถูกจูงจุมูกให้คิดตาม โดยไม่รู้ตัว-เปิดโอกาส
ให้แก่มาร)

(Gen 3:4-5) **งูจึงกล่าวแก่หญิงนั้นว่า "เจ้าจะไม่ตาย**

แน่ เพราะว่าคุณเจ้าทรงทราบว่า เจ้ากินผลไม้ในวันใด
ตาของเจ้าจะสว่างขึ้นวันนั้น และเจ้าจะเป็นเหมือนพระที่
รู้ดีรู้ชั่ว"

(มารพ่นพิษเข้าในความคิดของเอวาสำเร็จ เพราะเธอเปิดโอกาส)

(ปฐมก. 3:6-7) **เมื่อหญิงนั้นเห็นว่า ต้นไม้นั้นเหมาะ**

สำหรับเป็นอาหาร(ต้นหาของเนื้อหนัง)และมันงามน่าดู

(ต้นหาทางตา) และต้นไม้นั้นเป็นที่น่าปรารถนา

เพื่อให้เกิดปัญญา(ความเยอหยิ่ง) หญิงจึงเก็บผลไม้

แล้วกินเข้าไป แล้วส่งให้สามีของนางด้วย และเขาได้กิน

ตาของเขาทั้งสองก็สว่างขึ้น เขาจึงรู้ว่าเขาเปลือยกายอยู่

(พระสิริหายไป) และเขาทั้งสองก็เอาใบมะเดื่อมาเย็บ

เป็นเครื่องปกปิดอวัยวะส่วนล่างของเขาไว้

(สามีต้องติดตามพระเจ้า, สามีเป็นผู้นำภรรยา-เป็น
ศรีษะ เมื่อสามีไม่ทำหน้าที่ มารก็จะเข้ามาสวมรอยทันที
เมื่อภรรยาเป็นผู้นำแทน ทุกอย่างก็เสียหาย เพราะ
ผู้หญิงมักถูกอารมณ์นำหน้า แทนที่จะใช้วิญญาณติดต่อกับ
พระเจ้า เขากลับใช้เหตุผลจากสิ่งที่มารส่งผ่านเข้ามา
ทำให้เกิดอารมณ์อยากลอง และตัดสินใจทำตามแรง
ปรารถนาของเนื้อหนัง)

ตาฝ่ายวิญญาณของพวกเขาเปิดต่อโลกวิญญาณของ
อาณาจักรมาร และถูกตัดขาดจากพระเจ้า

พวกเขา^{รู้}สึกอาย จึงหาทางปกปิดความอาย และ

เพราะผลของต้นไม้แห่งการ^{รู้}ดี^{รู้}ชั่วนั้น ได้ทำให้เขา

หาทางปกปิดด้วยวิธีการ^{รู้}ดี^{รู้}ชั่วของเขาเอง

เพราะพวกเขาทำบาป พวกเขาจึงขาดจากพระสิริของ
พระเจ้า กล่าวหาทางเอง ด้วยวิธีของตัวเอง หาทางที่จะ

เป็นผู้ชอบธรรมด้วยความรู้ดีรู้ชั่วของตน ทำให้เกิด
ความคิดหลากหลาย ตั้งกฎเกณฑ์ทางศาสนาขึ้นมาเอง

หลายคนก็หลายความคิด ศาสนาใหม่ๆ ลัทธิใหม่ๆ ก็เริ่ม
เกิดขึ้นมากขึ้นเรื่อยๆ ด้วยเหตุนี้เอง

(Gen 3:17-19) พระองค์ตรัสแก่อาดัมว่า "เพราะเหตุ
เจ้าได้ฟังเสียงของภรรยาเจ้า และได้กินผลจากต้นไม้

ซึ่งเราได้สั่งเจ้าว่า เจ้าอย่ากินผลจากต้นนั้น แผ่นดินจึง

ต้องถูกสาปแช่งเพราะตัวเจ้า เจ้าจะต้องหากินบน

แผ่นดินนั้นด้วยความทุกข์ยากตลอดวันเวลาในชีวิตของ

เจ้า แผ่นดินจะงอกต้นไม้ที่มีหนามและผักที่มีหนามแก่

เจ้า และเจ้าจะกินผักในทุ่งนา เจ้าจะต้องหากินด้วยเหงื่อ

ไหลโซมหน้าจนกว่าเจ้ากลับไปเป็นดิน เพราะเจ้ามาจาก
ดิน เจ้าเป็นผงกลีดิน และเจ้าจะกลับไปเป็นผงกลีดิน"

(ปฐมก. 3:23) เหตุฉะนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าจึงทรงให้

เขาออกไปจากสวนเอเดน เพื่อทำไร่ไถนาจากที่เขา

กำเนิดมานั้น

เขาเลือกที่จะคิดเองว่าอะไรดีและอะไรชั่ว หรือตั้งศาสนา
ขึ้น เขาจึงต้องถูกละออกไปจากสวนเอเดน สวนแห่ง

ความชอบธรรมและสันติสุข คนที่นับถือศาสนาใดก็ตาม

จึงไม่มีวันพบความสุขที่แท้จริง เพราะไม่มีสันติสุขในใจ

มีแต่ใจที่จะกล่าวโทษตัวเองว่าบาป เพราะไม่มีใครทำ

ตามกฎแห่งศาสนาได้

(ลูกา 10:30) พระเยซูตรัสตอบว่า "มีชายคนหนึ่งลงไป

จากกรุงเยรูซาเล็มจะไปยังเมืองเยรีโคและเขาถูกพวก

โจรปล้น โจรนั้นได้แย่งชิงเสื้อผ้าของเขาและทุบตี แล้ว
ก็ละทิ้งเขาไว้เกือบจะตายแล้ว

เมืองเยรูซาเล็ม = เมืองแห่งสันติสุข เมืองแห่งความชอบ
ธรรม เปรียบเหมือนสวนเอเดน

(Heb 7:2) อับราฮัมก็ได้ถวายของหนึ่งในสิบจากของทั้ง
ปวงแก่ท่านผู้นี้(เมคีเซเดค) ตอนแรกท่านผู้นี้แปลว่า
กษัตริย์แห่งความชอบธรรม แล้วหลังจากนั้นก็แปลว่า
กษัตริย์เมืองซาเลม(เยรูซาเล็ม)ด้วย ซึ่งหมายถึงกษัตริย์
แห่งสันติสุข

เมืองเยรีโค = เมืองแห่งความสาปแช่ง

(Jos 6:26) ในคราวนั้นโยชูวาให้คนทั้งหลายปฏิญาณว่า "ผู้ใดที่ลุกขึ้นสร้างเมืองนี้ใหม่คือเมืองเยรีโค ก็ให้ผู้นั้นได้รับคำสาปแช่งเฉพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ผู้ใดวางรากลงก็ให้ผู้นั้นเสียชีวิตหัวปี ผู้ใดตั้งประตูเมืองขึ้นก็ให้เสียชีวิตสุดท้อง"

พวกโจร หมายถึงใคร

(Joh 10:10) ขโมยนั้นย่อมนมาเพื่อจะลักและฆ่าและทำลายเสีย ...

(Joh 10:1) "เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ผู้ที่มีได้เข้าไปในคอกแกะทางประตู แต่ปีนเข้าไปทางอื่นนั้นเป็นขโมยและโจร

(Joh 10:7-8) พระเยซูจึงตรัสกับเขาอีกว่า "เราบอกความจริงแก่ท่านว่า เราเป็นประตูของแกะทั้งหลาย

บรรดาผู้ที่มาก่อนเรานั้นเป็นขโมยและโจร แต่ฝูงแกะก็
มิได้ฟังเขา

ใครที่พระเยซูกล่าวถึงว่าเป็นโจร

(Mat 23:13) วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด ด้วยว่าพวกเจ้าปิดประตูอาณาจักรแห่งสวรรค์ไว้จากมนุษย์ เพราะพวกเจ้าเองไม่ยอมเข้าไป และเมื่อคนอื่นจะเข้าไป พวกเจ้าก็ขัดขวางไว้

(Mat 23:14) วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด ด้วยพวกเจ้าริบเอาเรือนของหญิงม่าย และเส้ร้างอิฐฐานเสี้ยดยาว เพราะฉะนั้นพวกเจ้าจะได้รับความฉิบหายมากยิ่งขึ้น

(Mat 23:15) วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด ด้วยพวกเจ้าเที่ยวไปตามทางทะเล

และทางบกทั่วไปเพื่อจะได้แม่แต่คนเดียวเข้าจาริต เมื่อ
ได้แล้วเจ้าก็ทำให้เขากลายเป็นลูกแห่งนรกยิ่งกว่าตัวเจ้า
เองถึงสองเท่า

กฎเกณฑ์ทางศาสนานั้นดี แต่เมื่อทำตามไม่ได้ มันจะ
เป็นตัวทำลายเราให้อยู่ในความตาย

(Rom 7:12-13) เหตุฉะนั้นพระราชบัญญัติจึงเป็นสิ่ง
บริสุทธิ์ และพระบัญญัติก็บริสุทธิ์ ยุติธรรม และดี ถ้า
เช่นนั้น สิ่งที่ดีกลับทำให้ข้าพเจ้าต้องตายหรือ ขอพระ
เจ้าอวยออมให้เป็นเช่นนั้นเลย บาปต่างหาก คือ**บาปซึ่ง**
อาศัยสิ่งที่ดีนั้นทำให้ข้าพเจ้าต้องตาย เพื่อจะให้ปรากฏ
ว่าบาปนั้นเป็นบาปจริงและโดยอาศัยพระบัญญัตินั้น
บาปก็ปรากฏว่าชั่วร้ายยิ่งนัก

(1Co 15:56) เหล็กไนของความตายนั้นคือบาป และ
ฤทธิ์ของบาปคือพระราชบัญญัติ

(Rom 7:9-10) เพราะครั้งหนึ่งข้าพเจ้าดำรงชีวิตอยู่
โดยปราศจากพระราชบัญญัติ แต่เมื่อมีพระบัญญัติบาป
ก็กลับมีขึ้นอีกและข้าพเจ้าก็ตาย พระบัญญัตินั้นซึ่งมีขึ้น
เพื่อให้มีชีวิต ข้าพเจ้าเห็นว่ากลับเป็นเหตุที่ทำให้ถึง
ความตาย

(ลูคา 10:30) พระเยซูตรัสตอบว่า "มีชายคนหนึ่งลงไป
จากกรุงเยรูซาเล็มจะไปยังเมืองเยรีโคและเขาถูกพวก
โจรปล้น โจรนั้นได้แย่งชิงเสื้อผ้าของเขาและทุบตี แล้ว
ก็ละทิ้งเขาไว้เกือบจะตายแล้ว

ชายคนนั้นถูกปล้น ก็คือเมื่อทำผิดกฎหมายทางศาสนาจะถูก
กล่าวโทษ ไม่มีสันติสุข และส่งผลทำให้เกิดคำสาปแช่ง
เข้ามาเหมือน

โจรพวกนี้ คือนักศาสนาทั้งหลาย คอยใช้กฎหมายเป็น
เครื่องบังคับให้ผู้นับถือศาสนาทำตาม **ถวายทำบุญเพื่อ**
ล้างบาปจนหมดตัว เป็นการปล้นนั่นเอง และ

โจรพวกนี้ยังบังคับให้ต้อง**ทรมานร่างกายเพื่อเป็นการใช้**
โทษบาปที่เคยทำไว้ เป็นเหมือนถูกทุบตี หรือเจ็บป่วย
เพื่อใช้โทษบาป

ดูว่าถ้าไม่ทำตามบัญญัติ อะไรจะเกิดขึ้นบ้าง

(Deu 28:15) แต่ต่อมาถ้าท่านไม่เชื่อฟังพระสุรเสียง
ของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และไม่ระวังที่จะ
กระทำตามพระบัญญัติและกฎเกณฑ์ทั้งสิ้นของพระองค์

ซึ่งข้าพเจ้าบัญญัติท่านในวันนี้ **แล้วบรรดาคำสาปแช่ง**
เหล่านี้จะตามมาทันท่าน

(Deu 28:16) ท่านทั้งหลายจะรับคำสาปแช่งในเมือง
ท่านทั้งหลายจะรับคำสาปแช่งในทุ่งนา

(Deu 28:18) ผลแห่งตัวของท่าน ผลแห่งพื้นดินของ
ท่าน ฝูงวัวของท่านที่เพิ่มขึ้น ฝูงแกะของท่านที่เพิ่มจะ
รับคำสาปแช่ง

(ล้มเหลวทางธุรกิจ การงาน)

(Deu 28:25) พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้ท่านพ่าย
แพ้ต่อหน้าศัตรูของท่าน ท่านจะออกไปต่อสู้เขาทาง
เดียว แต่จะหนีให้พ้นหน้าเขาเจ็ดทาง และท่านทั้งหลาย
จะถูกถอนออกไปอยู่ตามบรรดาราชอาณาจักรทั่วโลก

(แพ้ศัตรู)

(Deu 28:27) พระเยโฮวาห์จะทรงเมียนตีท่านด้วยผี
อียิปต์ ด้วยริดสีดวงทวารชั้นรุนแรง ด้วยโรค

ลักปิดลักเปิด และด้วยโรคคัน ซึ่งจะรักษาไม่ได้

(Deu 28:28) พระเยโฮวาห์จะทรงเมียนตีท่านด้วยโรค
วิกลจริต โรคตาบอด และให้จิตใจยุ่งเหยิง

(Deu 28:29) ท่านจะต้องคลำไปในเวลาเที่ยง เหมือน
คนตาบอดคลำไปในความมืด และท่านจะไม่มี ความ
เจริญในหนทางของท่าน **ท่านจะถูกบีบคั้นและถูกปล้น
อยู่เสมอ และจะไม่มีใครช่วยท่านได้เลย**

(Deu 28:38) ท่านจะต้องเอาพืชไปหว่านไว้ในนามาก
และเก็บผลเข้ามาแต่น้อย เพราะตึกเตนจะกัดกินเสีย

(Deu 28:41) ท่านจะให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาว
แต่จะไม่เป็นของท่าน เพราะเขาจะตกไปเป็นเชลย

(Deu 28:42) ต้นไม้ทั้งหลายของท่านและผลจาก
พื้นดินของท่านนั้น ตักแตนจะถือกรรมสิทธิ์

(Deu 28:43) คนต่างด้าวซึ่งอยู่ท่ามกลางท่าน จะ
สูงขึ้นเหนือท่านทุกที่ๆ และท่านจะต่ำลงทุกที่ๆ

(Deu 28:44) เขาจะให้ท่านทั้งหลายยืมของของเขาได้
และท่านจะไม่มีให้เขายืม เขาจะเป็นหัว และท่านจะเป็น
หาง

(Deu 28:66) และชีวิตของท่านก็จะแขวนอยู่ข้างหน้า
ท่านอย่างสงสัย ท่านจะครั่นคร้ามอยู่ทั้งกลางวันและ
กลางคืน ไม่มีความแน่ใจในชีวิตของท่านเลย

ชายคนนี้ตายครึ่งหนึ่ง คือหมายถึงตายฝ่ายวิญญาณ
นั่นเอง

เขาถูกทิ้งไว้เกือบจะตายหรือตายครึ่งหนึ่ง.....เราทุกคน
กำลังไปสู่ความตายฝ่ายร่างกายอย่างแน่นอน เพราะทุก
คนตายฝ่ายวิญญาณก่อนที่จะรู้จักกับพระเยซู

(ลูกา 10:31) เผอิญปุโรหิตคนหนึ่งเดินลงไปทางนั้น
เมื่อเห็นคนนั้นก็เดินเลยไปเสียอีกฟากหนึ่ง

(นักสอนศาสนา ก็ช่วยไม่ได้ และตัวเองก็กำลังลงไป
ทางแห่งคำสาปแช่งเหมือนกัน)

(Mat 23:13) วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมจารย์และพวกฟาริสี คน
หน้าซื่อใจคด ด้วยว่าพวกเจ้าปิดประตูอาณาจักรแห่งสวรรค์ไว้จาก
มนุษย์ เพราะพวกเจ้าเองไม่ยอมเข้าไป และเมื่อคนอื่นจะเข้าไป
พวกเจ้าก็ขัดขวางไว้

(ลูกา 10:32) คนหนึ่งในพวกเลวีก็ทำเหมือนกัน เมื่อ
มาถึงที่นั่นและเห็นแล้วก็เลยไปเสียอีกฟากหนึ่ง

(เป็นตัวแทนของการถวายเครื่องบูชา หรือการทำบุญ ก็กำลังไปเมืองเดียวกันเมืองแห่งคำสาปแช่ง เขาไม่ช่วย เพราะตัวเขาก็กำลังเดินทางไปทางนั้น)

(Num 3:7-8) เขาจะปฏิบัติหน้าที่แทนอาโรนและแทนชุมนุมชนทั้งหมดหน้าพลับพลาแห่งชุมนุม ขณะที่เขาปฏิบัติงานที่พลับพลา เขาจะดูแลบรรดาเครื่องใช้ของพลับพลาแห่งชุมนุม และปฏิบัติหน้าที่แทนคนอิสราเอล เมื่อเขาปฏิบัติงานที่พลับพลา

(ลูกา 10:33) แต่ชาวสะมาเรียคนหนึ่งเมื่อเดินมาถึงคนนั้น ครั้นเห็นแล้วก็มีใจเมตตา

(พระเยซูถูกกล่าวหาว่าเป็นชาวสะมาเรีย ยน.8.48)

(ยอห์น 8:48) พวกยิวจึงทูลตอบพระองค์ว่า "ที่เราพูดว่าท่านเป็นชาวสะมาเรียและมีผีสิงนั้น ไม่จริงหรือ"

(ลูกา 10:34) **เข้าไปหาเขาเอาผ้าพันบาดแผลให้** พลา

ง **เอาน้ำมันกับน้ำองุ่น** เทใส่บาดแผลนั้น แล้วให้เขาขึ้น

ขี่สัตว์ของตนเอง พามาถึงโรงแรมแห่งหนึ่ง(คริสตจักร)

และรักษาพยาบาลเขาไว้

(รักษาโรค บังเกิดใหม่ และบัพติสมาในพระวิญญาณ

บริสุทธิ์ และให้พระวิญญาณนำทาง)

เอาผ้าพันบาดแผล

(1เปโตร 2:24)**ด้วยรอยเมี้ยนของพระองค์** ท่าน

ทั้งหลายจึงได้รับการรักษาให้หาย

บังเกิดใหม่ โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์นำเราเข้าไป **กลุ่ม**

รวมเข้าไปในพระวิญญาณเดียวกัน

(1โครินธ์ 12:13) **เพราะว่าถึงเราจะเป็นพวกยิวหรือ**

พวกต่างชาติ เป็นทาสหรือมิใช่ทาสก็ตาม **เราทั้งหลาย**

ได้รับบัพติศมาโดยพระวิญญูญาณองค์เดียวเข้าเป็นกาย
อันเดียวกัน และพระวิญญูญาณองค์เดียวกันนั้นซาบซ่าน
อยู่

(1 โครินธ์ 12:18) แต่บัดนี้พระเจ้าได้ทรงตั้งอวัยวะทุก
ส่วนไว้ในร่างกายตามชอบพระทัยของพระองค์

(พระวิญญูญาณบริสุทธิ์นำเราบัพติศมาเข้าไปในพระ
วิญญูญาณเดียวกันเป็นกายเดียว เราแต่ละคนได้เป็น
อวัยวะของร่างกายนั้น)

(2 โครินธ์ 5:17) เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้
นั้นก็จะเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งเก่าๆก็ล่วงไป ดูเถิด
สิ่งสารพัดกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น

(มัทธิว 9:17) และไม่มีผู้ใดเอาน้ำองุ่นใหม่มาใส่ในถุง
หนังเก่า ถ้าทำอย่างนั้นถุงหนังจะขาด น้ำองุ่นจะรั่ว ทั้ง

ถุ่หน้กัก็จะเสีใ้ไปด้วย **แต่เขายัอมเอาน้้าองุ่นใหม่ใส่ใน
ถุ่หน้กัใหม่** แล้วท้ังสองอย่างก็อยู่ดีด้วยกันได้"

(ถุ่หน้กัเก่าหรือวิญญูณกัเก่าต้องทาด้วยน้้ามันเพื่อจะ
ได้ยี้ดหยุ่น กัอนท้ีจะเทเหล้าองุ่นใหม่ซึ่งจะมีแก๊สเกิดข้ัน
และจะทาด้ให้เกิดแรงดันทาด้ให้ถุ่หน้กัเก่าน้ันแตกได้ จึง
ต้องทาน้้ามันกัอนให้หายกรอบและทาด้ให้เกิดการ
ยี้ดหยุ่น)

เปรียบเทียบวิญญูณทุ้กคนเป็นถุ่หน้กัเก่าท้ีต้องทาด้ให้
อยู่ในสภากัใหม่โดยการบังเกิดใหม่

แล้วจึงบ้ัพติศมาด้วยพระวิญญูณบริสุท้ธิ์ได้

(มัทธิว 3:11) เราให้เจ้าท้ังหลายรับบ้ัพติศมาด้วยน้้า
แสดงวากลับใจใหม่ก็จริง แต่พระองค์ผู้จะมาภายหลัง
เรา ทรงมีอิทธิฤทธิ์ยี้งกว่าเราอีก ซึ่งเราไม่คู้ควรแม้จะถือ

ฉลองพระบาทของพระองค์ พระองค์จะทรงให้เจ้า

ทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วย
ไฟ

(ยอห์น 14:16) เราจะทูลขอพระบิดา และพระองค์จะ
ทรงประทานผู้ปลอบประโลมใจอีกผู้หนึ่งให้แก่ท่าน เพื่อ
พระองค์จะได้อยู่กับท่านตลอดไป

(ยอห์น 14:17) คือพระวิญญาณแห่งความจริง ผู้ซึ่งโลก
รับไว้ไม่ได้ เพราะแลไม่เห็นพระองค์และไม่รู้จัก
พระองค์ แต่ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์ เพราะพระองค์
ทรงสถิตอยู่กับท่านและจะประทับอยู่ในท่าน

สรุปแล้ว **พระเจ้าได้ประทานพระเยซูมาให้กับคนบาป**
ในโลกนี้ โดยมาให้ชีวิตใหม่

แต่ได้ประทานพระวิญญาณมาแก่บุตรของพระองค์
เพื่อให้ฤทธิ์เดช

Jesus-for the World-new life

Holy Spirit -for children of God-power

(ลูกา 10:35) วันรุ่งขึ้นเมื่อจะไป เขาก็เอาเงิน

2 เดนาริอัน มอบให้ **เจ้าของโรงแรม(ศิษยาภิบาล)** บอก

เขาว่า 'จงรักษาเขาไว้เถิด และเงินที่จะเสียเกินนี้ **เมื่อ**

กลับมาฉันจะใช้ให้'

(การให้ 2 เดนาริอัน หมายถึง ค่าแรง 2 วัน

หมายความว่าชาวสะมาเรียจะกลับมาอีก 2 วันข้างหน้า

2 pence= 2days wage

1 วัน = 1000 ปี 1 Day= 1000 yrs

2 วัน = 2000 ปี 2 Days=2000 yrs

(2Pe 3:8) แต่พวกที่รัก อย่าลืมข้อนี้เสีย คือวันเดียว

ขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นเหมือนกับพันปี และพันปีก็
เป็นเหมือนกับวันเดียว

พระเยซูให้คริสตจักรดูแลลูกแกะ พระองค์จ่ายราคา

ค่าแรงให้เป็นจำนวนตามค่าจ้างแรงงานรายวัน 2 วัน
ของพระเจ้า คือ 2000ปี

และจะนำบำเหน็จกลับมาให้อีกเมื่อพระองค์เสด็จ

กลับมารับเรา (Rapture)

พระเยซูเล่าให้ฟังทั้งหมดแล้ว จึงถามเขา

(ลูคา 10:36) ในสามคนนั้น ท่านคิดเห็นว่า คนไหน

ปรากฏว่าเป็นเพื่อนบ้านของคนที่ถูกพวกโจรปล้น"

(เพื่อนบ้านที่ท่านจะต้องรักเหมือนรักตัวเอง)

(ลูกา 10:37) เขาทูลตอบว่า "คือคนนั้นแหละที่ได้
แสดงความเมตตาแก่เขา(พระเยซูคริสต์นั่นเอง)" พระ
เยซูจึงตรัสกับเขาว่า "ท่านจงไปทำเหมือนอย่างนั้นเถิด"

-นักเทวศาสตร์(นักพระราชบัญญัติ)ได้รับคำตอบแล้ว ว่า
ต้องรักพระเยซูคริสต์เหมือนชีวิตตนเอง จึงได้ชีวิตนิ
รันดร์

-และมีหน้าที่ต่อไป คือ ให้ไปทำแบบเดียวกันกับ
พระองค์

ดังนั้น

ในเรื่องนี้ พระเยซูตอบคำถามของชายคนนั้นว่า
เขาทำอย่างไรจึงได้ชีวิตนิรันดร์

เขาจะต้องทำตามบัญญัติ รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง
และเพื่อนบ้านคนนี้ คือ พระเยซู

และพระองค์สั่งให้เขารักคนอื่นเหมือนกันอย่าง
พระองค์ทำ คือช่วยให้ผู้อื่นรู้จักพระเยซู เพื่อพวกเขาจะ
ได้รับความรอดและพวกเขาจะสามารถรักเพื่อนบ้าน
(พระเยซู)เหมือนรักตัวเขาเองได้ และนั่นแหละเขาก็จะได้
ชีวิตนิรันดร์

พระองค์ไม่ได้บอกให้ไปทำบุญหรือทำดี เพื่อจะได้ชีวิตนิ
รันดร์ การทำดีก็สมควร แต่ต้องลงทุนเพื่อมุ่งให้เขามี
ชีวิตนิรันดร์เท่านั้น

พระเยซูกำลังขอให้เราทำอย่างเดียวกับพระองค์ คือ
ประกาศข่าวประเสริฐให้ทุกคนรอด และเข้ามาเติบโตใน
คริสตจักร เพื่อรักษาให้หายดีทุกด้าน จนกว่าจะได้ชีวิตนิ
รันดร(ไปสวรรค์) หรือพระเยซูกลับมารับ และพระองค์
สัญญาว่าจะเอาบำเหน็จที่เหลื้อมาให้อีกด้วย ดีใจจัง จะ
ได้เหาะแล้ว(Rapture ໄง)

พันธกิจยุคพระคุณของเราก็ได้ทำตามสิ่งที่พระเยซูสั่งไว้
คือ ไปสอนให้ผู้อื่นประกาศแบบง่ายๆที่หาคนใหญ่ มีรูป
ส่งมาจากเตาร้อนๆให้ชม คนที่ร่วมลงทุนจะได้รู้ว่า
บำเหน็จกำลังมาอย่างชนิดจับต้องได้